

Opinia
do ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej
(druk senacki nr 237)

Sejm uchwalił w dniu 8 września br. ustawę o zmianie ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889 z późn. zm.). Projekt ustawy był przedłożeniem poselskim.

Przedmiotem zmiany jest uzupełnienie uregulowań ustawy o świadczenie pieniężne ze środków budżetu państwa, przyznawane byłym sportowcom, analogicznie do uregulowań art. 38 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr 155, poz. 1298 i z 2006 r. Nr 64, poz. 448), która przyznaje je medalistom olimpijskim po zakończeniu kariery sportowej. Niniejsza nowelizacja ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej przyznaje świadczenie pieniężne medalistom reprezentujących nasz kraj w igrzyskach paraolimpijskich oraz w igrzyskach głuchych, również po zakończeniu czynnego udziału we współzawodnictwie sportowym. Świadczenie to ma podobny charakter – stanowi rodzaj gratyfikacji za osiągnięcia sportowe i przyczynianie się do rozpowszechniania pozytywnego wizerunku Polski w świecie. Różnica w stosunku do ustawy o sporcie kwalifikowanym wynika z uwzględnienia uwarunkowań dotyczących sportu dla osób niepełnosprawnych (w szczególności późniejszy wiek zakończenia aktywności sportowej).

Uwagi.

- 1) w art. 1, w art. 23b w ust. 1 w zdaniu wstępnym użyto określenia "Reprezentantom *Polski*", podczas gdy w tym samym artykule w ust. 1 w pkt 5 jest mowa o "terytorium *Rzeczypospolitej Polskiej*". Można to uznać za pewną niekonsekwencję terminologiczną, gdyż ustawa o kulturze fizycznej posługuje się w innych miejscach (por. art. 53c w ust. 2 i 3) pojęciem *Rzeczypospolita Polska*. Wprawdzie w art. 53c w ust. 2 i 3 odnosi się je do terytorium lub granic RP, ale nie stanowi to zasady w systemie prawnym i nie przesądza o zasadności użycia w art. 23b w ust. 1 powszechnego określenia *Polska*, wskazana zaś byłaby jednolitość pojęciowa w obrębie tej samej ustawy,

- 2) w art. 1, w art. 23b w ust. 2 zawarto podstawę ustalania wysokości świadczenia, którą jest kwota bazowa dla członków korpusu służby cywilnej, określana w ustawie budżetowej, decyduje ona o wysokości przyznawanego świadczenia. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym wysokość świadczenia dla byłych sportowców jest ustalana w relacji do *przeciętnego wynagrodzenia poprzedniego roku kalendarzowego, ogłaszanego dla celów emerytalnych*, a przyjęte tam uregulowanie dotyczące wysokości tego świadczenia w styczniu i lutym danego roku (por. art. 38 ust. 2 ustawy o sporcie kwalifikowanym) eliminuje wątpliwość co do wysokości świadczenia do czasu ogłoszenia odpowiednich danych (następuje ono bowiem do 9 roboczego dnia lutego każdego roku, zgodnie z art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 z późn. zm.). Dotychczasowa praktyka uchwalania ustawy budżetowej na dany rok wskazuje, że najczęściej przyjmuje się ją w pierwszym kwartale roku budżetowego. Dlatego może powstać wątpliwość co do wysokości świadczenia w pierwszych miesiącach roku budżetowego, gdy postawą gospodarki finansowej jest jeszcze *projekt* ustawy budżetowej. Możliwe są dwa rozwiązania – stosowanie kwoty bazowej określonej w *projekcie* ustawy budżetowej, jednak na jakiej podstawie, gdyż art. 23b ust. 5 mówi o *ustawie budżetowej*? Można także zastosować kwotę bazową zawartą w ustawie budżetowej za rok poprzedni, jednak również powstanie pytanie na jakiej podstawie?

Propozycja poprawki:

W art. 1, w art. 23b po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

"3a. W przypadku gdy ustawa budżetowa nie zostanie ogłoszona przed dniem 1 stycznia, do dnia wejścia w życie ustawy budżetowej na dany rok świadczenie ustala się na podstawie kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej, określonej w projekcie ustawy budżetowej."